

Ἰδοὺ ὁλόκληρος αὕτη·

Ἐνταῦθα κεῖται πορφυρόβλαστος κλάδος·
κοιμηνοφύς ἀρετῶν πασῶν τύπος·
κοντόσταυλος Ἀνδρόνικος γεννάδας·
καὶ λοῖσθον Ἀντώνιον ἐν μονοτρόποις·
Δουκὸς μεγάλου τοῦ Μυριαριστέως·
υἱὸν ἐκσφράγισμα πατρομητρόθεν·
μυριονίκων πρὸ γενῶν βασιλέων·
οἱ γοῦν ὄρωντες τὴν σπορὸν τοῦ κειμένου·
εὐχεσθε τούτῳ πρὸς ψυχῆς σωτηρίαν·
τὴν δωδεκάτην εὖρεν Ἰνδικτιῶνος τέλος·
τὴν εἰκάδα τρίτην τε Φεβρουαρίου·
ἔτων τρεχούσης ἐξάκις χιλιάδος·
ἑπτακοσίων καὶ δέκα σὺν ἐπτάδι·

Κοντόσταυλος ἐκαλεῖτο ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν ὁ
ναύαρχος, κατὰ τινὰς δὲ καὶ Δρουγγάριος.

Π Τ Ω Μ Α Τ Α

ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑΙ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΑ.

(Ἐκ τῆς Illustration.)

Πρὸς τὸν διευθυντήν.

Γινώσκετε ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Πομπηίας ἐξα-
κολουθοῦσι πάντοτε καὶ καθ' ἑκάστην ἀναφαίνονται
νέα καὶ ἀξιολογώτατα ἀποτελέσματα. Οὐ μόνον πο-
λύτιμα πράγματα, ἔργα καλλιτεχνικά, ἐργαλεῖα
καθημερινῆς χρήσεως, οἰκίαι ἀνακαλύπτονται, ἀλλὰ
καὶ ἄνθρωποι, κάτοικοι τῆς πόλεως καταποντισθέν-
τες ὑπὸ τὸν χεῖμαρρὸν ἐκαῖνον τῆς ὑγρᾶς σποδοῦ
τῆς οὕτως εἰπεῖν ἐκμαζάσης τὴν πόλιν ἅπασαν.

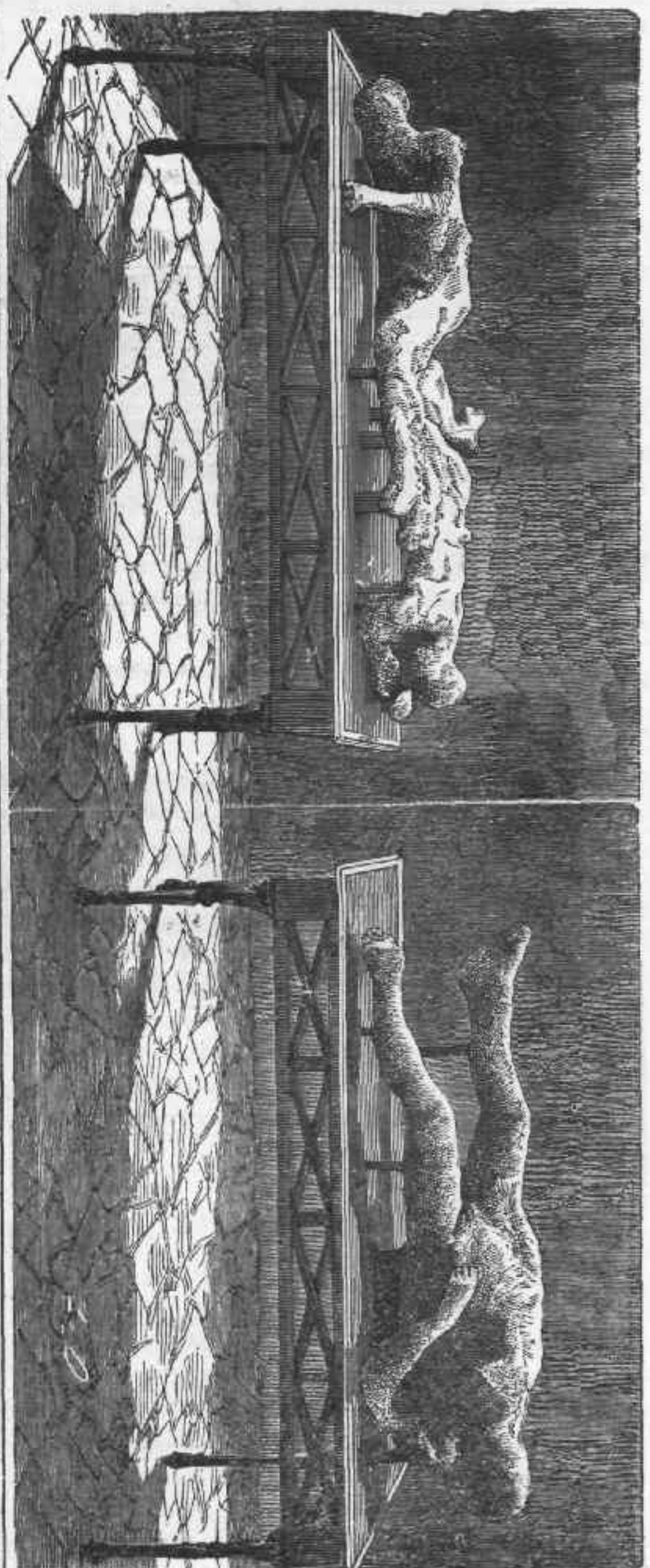
Ἦδη τὸ μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως κατεῖχε τεμά-
χιον τοιαύτης τέφρας ὑπὸ τοῦ χρόνου στεγρῶθῃν
ἐν ᾧ ὁ τύπος στήθους γυναικὸς νέας ἔτι φαίνεται
θαυμασίως ἐντετυπωμένος· ἔλυποντο δὲ ὅτι ὁσάκις
αἱ ἀνασκαφαὶ ἀπεκάλυπτον ἀνθρώπων λείψανα δὲν
ἐδύναντο νὰ τπρήσωσι τοὺς τύπους ἐκείνους δια-
σσωμένους πρὸς τὴν ἐλαχίστην μετακίνησιν.

Εἰς τὸ ἐξῆς οὐδὲν τῶν πολυτίμων τούτων λει-
ψάνων ἀπολεσθήσεται· ἰδοὺ αἱ φωτογραφίαι τῶν ἐκ-
μαγμάτων τριῶν ἐκ τῶν τεσσάρων νεωστὶ ἀνακα-
λυφθέντων σωμάτων, (1) ἃ τινὰ ἐξεκολάφθησαν
δι' ἀπλουστάτου τρόπου.

Ὅταν εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ἐξ ὧν ἡ κόνις καὶ τὰ
τρίμματα παντὸς εἶδους ἀφαιροῦνται κατ' ὀλίγον
καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ἀπαντῶνται λείψανα
ἀνθρώπινα παρέχοντα τὴν ὑπόψιν ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ
σκελετὸς καὶ ἐμφαίνοντα ποῦ κεῖται, καταδρέχουσιν
ἐπιμελῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς γῆς δι' ὑγροῦ στεγ-
ρτοποιούντος αὐτὸ (πιθκῶς διὰ silicate ασβέστου).

Τούτου γενομένου, διὰ τρυπῶν καθέτου (sonde)

(1) Τοῦ τετάρτου τὸ ἐκμαγεῖον δὲν ἦτο ἔτι τετελειωμέ-
νον κατὰ τὴν ἐν Πομπηίᾳ διατριβὴν μου.

χέουσι γύψον ὑγρότατον εἰς τὰ περικυκλοῦντα τὰ ὀ-
στᾶ κοιλώματα καὶ οὕτω κατορθοῦσι λαμπρὸν καὶ
πολύτιμον ἐκμαγεῖμα, διότι, τοῦ γύψου ἀντικαθι-
στάντος τὰς σάρκας καὶ τὰ ἐνδύματα, ὁ σκελετὸς